

er det helt afgørende, at vi inkorporerer torturkonventionens bestemmelser i de lovforslag, vi nu er i gang med at arbejde med, på samme måde som det er afgørende, at Danmark som foregangsland i kampen for Den Internationale Straffedomstol også sikrer, at vi fejler for egen dør, og at reglerne om Den Internationale Straffedomstol bliver inkorporeret i lovgivningen.

Kl. 17.30

Der er så mange ting i lovforslagene, som vi ikke er enige i, at jeg ikke kan forestille mig, at vi får den situation, at vi kan stemme for dem fra SF's side. Men ikke desto mindre er det altid klogt at lytte til gode råd, og dem er der kommet ganske mange af i det ordførerindlæg, der nu er slut.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Der er indtil videre en enkelt kort bemærkning, nemlig fra hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Villy Søvnald sagde om § 33, at den kan betyde, at man kan straffes med helt op til 12 års fængsel, tror jeg det var, hvis man røbede en militær hemmelighed, og at det specielt over for journalister var meget betænkeligt. Men lad os tage et eksempel, som desværre ikke er utænkeligt.

Der er et stort antal danske journalister og andre journalister ved de danske enheder i Basra, og de gør et godt arbejde med at fortælle hjem, hvad der sker. Hvis nu en af dem får at vide, at næste morgen skal det danske panserinfanterikompagni ransage en landsby, der ligger 35 km væk, for våben, og han sender det hjem over sin mobiltelefon eller på anden måde, er der måske lavet et kæmpe baghold, når de kører ud om morgenen kl. 4, og det koster adskillige dræbte og sårede.

Det sker, fordi man har opsnappet den meddelelse fra journalisten, og skulle det virkelig ikke medføre straf til journalisten? Han har jo brudt alle de regler, der gælder, for at han kan få lov til at følge de danske styrker.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, men jeg kan bare ikke forstå, at det skal være omfattet af en militær straffelov.

Det er oplagt, at en journalist, der sætter danske soldaters liv i fare det ene eller det andet sted på jorden, skal kunne straffes, og at der kan

anlægges en sag imod ham ved en domstol, ligesom tilfældet er for alle andre, der bringer folks liv i fare; det er da helt oplagt. Men det, der er betænkeligt, er, at der lægges op til, at man ikke alene kan straffes med fængsel i op til 8 år, men op til 12 år.

Det, der nævnes i det høringssvar, jeg omtalte før, er lige præcis, at politiet stadig overvejer, om der skal anlægges sag mod de journalister fra Berlingske Tidende, der videregav de oplysninger, Frank Grevil kom med. Der er ingen tvivl om, at Grevil videregav fortrolige oplysninger, men jeg synes, de var nyttige for den demokratiske debat, fordi de viste, at regeringen i hvert fald havde fordrejet nogle oplysninger. Det havde vi ikke fået at vide, hvis der havde været hermetisk lukket.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan stadig ikke se, at det skal være et problem, om det skal stå i den ene eller den anden lov, og det er da relevant nok, at det kan give op til 12 års fængsel.

Lad os tage den situation, jeg beskrev, hvor en journalist, enten fordi han er klumpet eller helt bevidst, klart og tydeligt overtræder regler og beføjelser, og det koster tre, fire eller fem soldaters liv. Lad mig minde om, at hvis man dræber en anden, får man ifølge den civile straffelov typisk 12 års fængsel, og hvis der er adskillige døde og synderen er journalist, skulle han så slippe billigere end alle andre? Jeg beskylder ikke journalisterne for at gøre det, og jeg har ingen eksempler på det. Det var en tænkt situation, men det er jo netop det, paragraffen omfatter, så jeg kan ikke se noget problem i det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jamen den omfatter jo mange tænkte situationer. Den omfatter også den situation, hvor journalister på Berlingske Tidende videregav de oplysninger, som Frank Grevil lækkede. Han gjorde det i demokratiets tjeneste, fordi afstanden mellem regeringens udmeldinger om vurderingen af Irak og de vurderinger, efterretningstjenesten sad med, var så langt fra hinanden, at hans samvittighed sagde ham: Jeg kan ikke sidde inde med en viden om så store forskelle, uden at jeg må gøre noget.

Det, der sker på grund af de bestemmelser, er, at den demokratiske debat – som selvfølgelig er ubekvem for regeringen, det forstår jeg godt –